

വിശ്വകർമ്മത്വം രക്ഷാകർമ്മത്വം ആരാധ്യത

ചെറിയമുണ്ടം അബൂൽ ഹമീദ്, ശബാബ്

1999 ജൂലായ് 23

“അപ്പോൾ ‘ഹകം’(വിധികർത്താവ്) ആയി ഞാൻ അന്വേഷിക്കേണ്ടത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയാണോ? അവനാകട്ടെ, വിശദ വിവരങ്ങളുള്ള വേദഗ്രന്ഥം നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തന്നവനാകുന്നു. നാം മുമ്പ് വേദം നൽകിയിട്ടുള്ളവർക്കറിയാം; അത് സത്യവുമായി നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് ഇറക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന്. അതിനാൽ നീ ഒരിക്കലും സംശയാലുക്കളിൽ പെട്ട് പോകരുത്.”(വി.ഖു 6:114)

“പറയുക: ‘ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവെല്ലാതെ ഞാൻ ‘വലിയ്’(രക്ഷാധികാരി) ആയി സ്വീകരിക്കുകയോ? അവനാകട്ടെ ആഹാരം നൽകുന്നു. അവൻ ആഹാരം നൽകപ്പെടുകയില്ല’. പറയുക: ‘തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പ്പെട്ടവരിൽ ഒന്നാമനായിരിക്കാനാണ് ഞാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. നീ ഒരിക്കലും ബഹുദൈവവാദികളിൽ പെട്ട് പോകരുത്”(വി.ഖു 6:14).

“പറയുക: ‘റബ്ബ്’(രക്ഷിതാവ്) ആയിട്ട് അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരെ ഞാൻ തേടുകയോ? അവനാകട്ടെ മുഴുവൻ വസ്തുക്കളുടേയും രക്ഷിതാവാണ്.”(വി.ഖു 6:164)

“അദ്ദേഹം (മൂസാ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയാണോ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ‘ഇലാഹ്’(ദൈവം-ആരാധ്യൻ) ആയി അന്വേഷിക്കേണ്ടത്. അവനാകട്ടെ നിങ്ങളെ ലോകരിൽ ഉൽകൃഷ്ടരാക്കിയിരിക്കുന്നു.”(വി.ഖു 7:140)

‘വലിയ്’(രക്ഷാധികാരി), ‘ഹകം’(വിധികർത്താവ്) അഥവാ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുന്നവൻ), ‘റബ്ബ്’(രക്ഷിതാവ്), ‘ഇലാഹ്’(ദൈവം-ആരാധ്യൻ) എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആർക്കും കൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം. ഇസ്ലാമിലെ ഏകദൈവത്വത്തെ കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ വചനങ്ങൾ ധാരാളമായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ അവയെ ഖുർആനിലെ തന്നെ മറ്റു വചനങ്ങളുമായും നബി വചനങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെടുത്തി പഠനം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ പല അബദ്ധധാരണകളിലും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളിലും നാം അകപ്പെടുപോകാൻ ഇടയുണ്ട്.

‘ഹകമും’ ‘ഹുക്മും’

‘ഹകം’ എന്ന പദം വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ മൂന്നു തവണയാണ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. മുകളിലുദ്ധരിച്ച വചനത്തിൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം സ്ഥാനമാണ്. മറ്റൊരു വചന(4:35)ത്തിൽ മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള വിധികർത്താവിനെ അഥവാ മധ്യസ്ഥനെ കുറിക്കാനാണ് രണ്ട് തവണ ആ പദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്.

“ഇനി അവർ (ദമ്പതിമാർ) തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചുപോകുമെന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അവന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ നിന്ന് ഒരു ‘ഹകമി’നെ (മധ്യസ്ഥനെ)യും അവളുടെ ബന്ധുക്കളിൽ നിന്ന് ഒരു ‘ഹകമി’നെയും നിങ്ങൾ നിയോഗിക്കുക.”(വി.ഖു 4:35)

ഈ വചനത്തിൽ 'ഹകം' എന്ന പദം ലൗകികവും പരിമിതവുമായ അർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരെയും 'ഹകം' ആയി സ്വീകരിക്കരുതെന്ന് പറയുമ്പോൾ ആ പദം കൊണ്ട് ടു ഭേദിക്കപ്പെടുന്നത് പരമമായ തീരുമാനാധികാരമുള്ള വിധികർത്താവ് എന്ന അർത്ഥമാണ്. 'ഹുക്മ്' എന്ന പദയാതുവിൽ നിന്ന് നിഷ്പാദിതമായ വിശേഷണമാണ് 'ഹകം'. 'ഹുക്മ്' (തീരുമാനാധികാരം-വിധികർത്തൃത്വം) അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ആർക്കുമില്ലെന്ന് മൂന്ന് ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

“പറയുക: തീർച്ചയായും എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ പ്രമാണത്തിന്മേലാണ് ഞാൻ. നിങ്ങളാകട്ടെ അതിനെ നിഷേധിച്ചുകുളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഏതൊന്നിനു വേണ്ടി തിടക്കം കൂട്ടുന്നുവോ അത്(ശിക്ഷ) എന്റെ പക്കലില്ല. (അത് സംബന്ധിച്ച) 'ഹുക്മ്' (തീരുമാനാധികാരം) അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമില്ല. അവൻ സത്യം വിവരിച്ചുതരുന്നു. അവ

ഉപര്യുക്ത വചനങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചതെല്ലാം പരമവും അഭൗതികവുമായ തീരുമാനാധികാരത്തെ കുറിച്ചാണ് സന്ദർഭത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ പരിമിതവും ലൗകികവുമായ 'ഹുക്മ്' അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽ പലർക്കും നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്നുതന്നെ നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

നത്രെ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമൻ”.(വി.ഖു 6:57)

“നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില ദൈവനാമങ്ങളെയല്ലാതെ അവന്ന് (അല്ലാഹുവിന്) പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നില്ല. അവയെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു പ്രമാണവും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. 'ഹുക്മ്' (തീരുമാനാധികാരം) അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാകുന്നു. അവനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന് അവൻ കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതത്രെ വക്രതയില്ലാത്ത മതം. പക്ഷെ, മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും അതു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല” (വി.ഖു 12:40)

“അദ്ദേഹം (യഅ്ഖൂബ്) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ മക്കളെ, നിങ്ങൾ ഒരേ വാതിലിലൂടെ പ്രവേശിക്കാതെ വ്യത്യസ്ത വാതിലുകളിലൂടെ പ്രവേശിക്കുക. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന യാതൊന്നും നിങ്ങളിൽ നിന്ന് തടക്കാൻ എനിക്കാവില്ല. 'ഹുക്മ്' (തീരുമാനാധികാരം) അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമില്ല. അവന്റെ മേലാണ് ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചത്. അവന്റെ മേൽതന്നെയാണ്

ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവർ ഭരമേൽപ്പിക്കേണ്ടത്”.(വി.ഖു 12:67)

തന്റെ 'ഹുക്മ്'ൽ അല്ലാഹു ആരേയും പങ്കുചേർക്കുകയില്ലെന്നും വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. “നീ പറയുക: അവർ താമസിച്ച്തിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു. ആകാശങ്ങളിലെയും ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യജ്ഞാനം അവന്നാണുള്ളത്. അവൻ എത്ര കാഴ്ചയുള്ളവൻ; എത്ര കേൾവിയുള്ളവൻ! അവന്നു പുറമെ അവർക്ക് യാതൊരു രക്ഷാധികാരിയുമില്ല. തന്റെ 'ഹുക്മ്'ൽ (തീരുമാനാധികാരത്തിൽ) യാതൊരാളെയും അവൻ പങ്കുചേർക്കുകയുമില്ല”.(വി.ഖു 18:26)

ഉപര്യുക്ത വചനങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചതെല്ലാം പരമവും അഭൗതികവുമായ തീരുമാനാധികാരത്തെ കുറിച്ചാണ് സന്ദർഭത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ പരിമിതവും ലൗകികവുമായ 'ഹുക്മ്' അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽ പലർക്കും നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്നുതന്നെ നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

“ഇസ്രാഇൽ സന്തതികൾക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും 'ഹുക്മും' (തീരുമാനാധികാരം അഥവാ തീർപ്പു കൽപ്പിക്കാൻ വേണ്ട അറിവ്) പ്രവാചകത്വവും നാം നൽകുകയുണ്ട് ടായി. വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നാം അവർക്ക് ആഹാരം നൽകുകയും ലോകരെക്കാൾ അവർക്ക് നാം ശ്രേഷ്ഠനൽകുകയും ചെയ്തു”.(വി.ഖു 45:16)

കുറെ പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചതിനുശേഷം വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറഞ്ഞു: “നാം വേദഗ്രന്ഥവും 'ഹുക്മും', പ്രവാചകത്വവും നൽകിയിട്ടുള്ളവരെത്രെ അവർ”.(വി.ഖു 6:39)

“അങ്ങനെ അദ്ദേഹം (യൂസുഫ്) പൂർണ്ണ വളർച്ചയെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നാം 'ഹുക്മും' അറിയും നൽകി. സദ്വൃത്തർക്ക് അപ്രകാരം നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു”.(വി.ഖു 12:22)

“ഹേ യഹ്യാ, വേദഗ്രന്ഥം ബലമായി സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക (എന്നു നാം പറഞ്ഞു). കൂട്ടിയായിരിക്കെത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് നാം 'ഹുക്മ്' നൽകുകയും ചെയ്തു”.(വി.ഖു 19:22)

“അങ്ങനെ അദ്ദേഹം (മൂസാ) ശക്തിപ്രാപിക്കുകയും പാകതയെത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നാം 'ഹുകുമും' അറിയും നൽകി. അപ്രകാരം സദ്വൃത്തർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു”.(വി.ഖു 28:14)

പരിമിതമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള ലൗകികമായ 'ഹുക്മ്' തന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകുമെന്നും അത് അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ട 'ഹുക്മ്'ന്റെ വകുപ്പിൽ പെട്ടതല്ലെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

വലിയ് അഥവാ രക്ഷാധികാരി

അല്ലാഹുവെയല്ലാതെ രക്ഷാധികാരിയായി സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് 6:14 ൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. വേറെയും ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ ഈ ആശയം ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“നിനക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹുവിന് തന്നെയാണ്

ആകാശഭൂമികളുടെ ആധിപത്യമെന്നും നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവെ കൂടാതെ യാതൊരു ‘വലിയും’ (രക്ഷാധികാരി) സഹായിയും ഇല്ലെന്നും!”.(വി.ഖു 2:107)

“ഭൂമിയിലാകട്ടെ ആകാശത്താകട്ടെ നിങ്ങൾക്ക് (അല്ലാഹുവെ) തോൽപ്പിക്കാനാവില്ല. നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ഒരു വലിയോ (രക്ഷാധികാരി) സഹായിയോ ഇല്ല.”.(വി.ഖു 29:22)

“അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ പക്ഷത്തേക്ക് നിങ്ങൾ ചായരുത്. എങ്കിൽ നരകം നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾക്ക് ‘വലിയ്’ (രക്ഷാധികാരി)കളേ ഇല്ല. പിന്നീട് നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.”.(വി.ഖു 11:113)

അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ആർക്കും കൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ പ

റബ്ബ് അഥവാ രക്ഷിതാവ് എന്ന സ്ഥാനം അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആർക്കും നൽകരുതെന്ന് പറയുമ്പോൾ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിന്റെ പരമവും അഭൗതികവുമായ അർത്ഥമാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യരിൽ പെട്ട രക്ഷിതാവ് അഥവാ യജമാനൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലും വളരെ വിരളമായി റബ്ബ് എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ാടില്ലാത്ത ഈ രക്ഷാധികാരം പരമവും അഭൗതികവുമായ അർത്ഥത്തിലുള്ളതത്രെ. എന്നാൽ പരിമിതവും ലൗകികവുമായ അർത്ഥത്തിൽ റസൂലി(സ)നെയും സത്യവിശ്വാസികളേയും ‘വലിയ്’ (രക്ഷിതാവ്-ഉറ്റമിത്രം) ആയി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ തന്നെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്.

“അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും താഴ്മയുള്ളവരായിക്കൊണ്ട് നമസ്കാരം മുമ്പോലെ നിർവഹിക്കുകയും സകാത്ത് നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും മാത്രമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ വലിയ്ക്കൾ. വല്ലവനും അല്ലാഹുവേയും അവന്റെ ദൂതനേയും സത്യവിശ്വാസികളേയും വലിയ്ക്കുകളായി സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി തന്നെയാണ് വിജയം നേടുന്നവർ.”.(വി.ഖു 5:55,56)

പരമമായ അർത്ഥത്തിൽ നമുക്കെല്ലാം ഏറ്റവും അടുത്തവൻ അല്ലാഹുവാണെങ്കിലും പരിമിതവും ലൗകികവുമായ അർത്ഥത്തിൽ ഏറ്റവും അടുത്ത വ്യക്തിയെ അഥവാ ഉറ്റബന്ധുവെ കുറിക്കുന്നതിന് ‘വലിയ്’ എന്ന പദം വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സക്കരിയ്യ നബി(അ)യുടെ പ്രാർത്ഥന ഖുർആനിൽ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “എനിക്കു പുറകെ വരാനുള്ള ബന്ധുക്കളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഭയമാകുന്നു.

എന്റെ ഭാര്യയാണെങ്കിൽ വന്ധ്യയുമാകുന്നു. അതിനാൽ നിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് എനിക്ക് ഒരു വലിയ്യിനെ (ഉറ്റബന്ധുവിനെ-സന്തതിയെ) നൽകേണമേ.”.(വി.ഖു 19:5). മറ്റൊരു വചനം ശ്രദ്ധിക്കുക: “അക്രമത്തിന് വിധേയനായി വല്ലവനും കൊലപ്പെടുന്ന പക്ഷം അവന്റെ വലിയ്യിന് (ഉറ്റബന്ധുവിന്) അവകാശം വെച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവൻ കൊലയിൽ അതിരു കവിയരുത്.”.(വി.ഖു 17:33)

റബ്ബ് അഥവാ രക്ഷിതാവ്

അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ആരെയും റബ്ബ് അഥവാ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിക്കരുതെന്നാണല്ലോ 6:164 വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. മറ്റു പല വചനങ്ങളിലും ഈ ആശയം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “അദ്ദേഹം (ഇബ്രാഹീം) പറഞ്ഞു: അല്ല, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശഭൂമികളുടെ രക്ഷിതാവാകുന്നു. അവയെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ. ഞാൻ അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകുന്നു.”(വി.ഖു 21:56). ആകാശ ഭൂമികളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവെ അല്ലാത്തവരെ റബ്ബുകളായി സ്വീകരിച്ചവരെ ഖബ്രിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇബ്രാഹീം (അ) അപ്രകാരം പറഞ്ഞത്.

“പറയുക: വേദക്കാരെ, ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സമമായുള്ള ഒരു വാക്യത്തിലേക്ക് നിങ്ങൾ വരുവിൻ. അതായത്, അല്ലാഹുവെയല്ലാതെ നാം ആരാധിക്കാതിരിക്കുകയും അവനോട് യാതൊന്നിനേയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുകയും നമ്മളിൽ ചിലർ മറ്റുചിലരെ റബ്ബുകളാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക”(എന്ന തത്വത്തിലേക്ക്).(വി.ഖു 3:64). യാതൊരു മനുഷ്യനേയും റബ്ബായി സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുക എന്ന തത്വം എല്ലാ വേദങ്ങളിലും അനുശാസിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം. “ജയിലിലെ രണ്ട് സുഹൃത്തുക്കളെ, വ്യത്യസ്ത രക്ഷാധികാരികളാണോ ഉത്തമം; അതല്ല ഏകനും സർവ്വാധികാരിയുമായ അല്ലാഹുവാണോ?”(വി.ഖു 12:39). യൂസുഫ് നബി(അ)യുടെ ചോദ്യം അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചതാണിത്.

റബ്ബ് അഥവാ രക്ഷിതാവ് എന്ന സ്ഥാനം അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആർക്കും നൽകരുതെന്ന് പറയുമ്പോൾ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിന്റെ പരമവും അഭൗതികവുമായ അർത്ഥമാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യരിൽ പെട്ട രക്ഷിതാവ് അഥവാ യജമാനൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലും വളരെ വിരളമായി റബ്ബ് എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യൂസുഫ് നബി(അ)യുടെ തന്നെ വാക്കുകൾ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “ജയിലിലെ രണ്ട് സുഹൃത്തുക്കളെ, എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ തന്റെ റബ്ബിന്(യജമാനൻ) വീഞ്ഞ് കുടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.”.(വി.ഖു 12:41). “അവർ രണ്ടുപേരിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നവനാണെന്ന് താൻ വിചാരിച്ച ആളോട് അദ്ദേഹം (യൂസുഫ്) പറഞ്ഞു: ‘നിന്റെ റബ്ബിന്റെ (യജമാനന്റെ) അടുക്കൽ നീ എന്നെപറ്റി പ്രസ്താവിക്കണം’. എന്നാൽ തന്റെ റബ്ബിനോട് (യജമാനനോട്) അപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്ന കാര്യം പരിശാച് അവനെ മറപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഏതാന

ും കൊല്ലങ്ങൾ അദ്ദേഹം (യൂസുഫ്) ജയിലിൽ താമസിച്ചു.” (വി.ഖു 12:42)

12:50 ലും ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ റബ്ബ് എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘റബ്ബ് അല്ലാഹു മാത്രം’ എന്ന് പറയുമ്പോൾ പരിമിതവും ലൗകികവുമായ ഈ അർത്ഥത്തിലല്ല റബ്ബ് എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കുന്നത്.

ഇലാഹ് അഥവാ ആരാധ്യൻ

ഉപര്യുക്തമായ 7:140 വചനം ഉൾപ്പെടെ അനേകം ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞ കാര്യമാണ് അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ആരെയും ഇലാഹായി സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല എന്നത്. ഹകം, വലിയ്ക്ക്, റബ്ബ് എന്നീ പദങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് ഇലാഹ് എന്ന പദത്തിന്റെ കാര്യം. യാതൊരു സൃഷ്ടിയേയും യാതൊരു അർത്ഥത്തിലും ‘ഇലാഹ്’ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹുവോ പ്രവാചകന്മാരോ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നത്. പരിമിതമോ ലൗകികമോ ആയ ഒരർത്ഥം കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആരെയും ‘ഇലാഹ്’ അഥവാ ആരാധ്യൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാൻ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. ‘ഇലാഹ്’ എന്ന പദത്തിന് പരമവും അഭൗതികവുമായ അർത്ഥമേയുള്ളൂ. പരിമിതവും ലൗകികവുമായ മറ്റൊരു അർത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു തന്നെ ‘ഹകം, വലിയ്ക്ക്, റബ്ബ്’ എന്നീ പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചതുപോലെ ‘ഇലാഹ്’ എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇസ്ലാമിലെ ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിൽ ‘തൗഹീദിൽ ഉലൂഹിയ്യ’ (ഇലാഹിന്റെ ഏകത്വം) ഏറ്റവും പ്രസക്തമായിത്തീരുന്നത്. ആരാധന അഥവാ പരമമായ വണക്കം അർപ്പിക്കേണ്ടത് ആർക്കോ അവനാണ് ‘ഇലാഹ്’ എന്ന് പറയുന്നത്.

വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് ‘ഇലാഹ്’ അല്ലാഹു മാത്രം എന്ന ആശയത്തിന്റെ കാര്യത്തിലാണ്. ആരാധനയോ അതിന്റെ സാരാംശമായ പ്രാർത്ഥനയോ അല്ലാഹുവല്ലാത്തവർക്ക് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ അർപ്പിക്കുന്നതിനെ പലവിധത്തിൽ ന്യായീകരിക്കുന്ന പ്രവണതയാണ് ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിങ്ങൾക്കിടയിലും വ്യാപകമായി കാണപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ ഈ വിഷയകമായ തിരുത്തലിനും ബോധവൽക്കരണത്തിനുമാണ് മുന്തിയ പരിഗണന നൽകേണ്ടത്. പരമമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള വിധികർത്താവ്, രക്ഷാധികാരി, രക്ഷിതാവ് എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവല്ലാത്തവർക്ക് ഇവിടത്തെ വിശ്വാസമുള്ള മുസ്ലിംകളാരും കൽപിക്കുന്നില്ല. വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും ഭൗതികവാദത്തിന്റെ സാധ്യതയിലകപ്പെട്ടു പോയവരുമായ മുസ്ലിം നാമധാരികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധികർത്തൃത്വവും യജമാനത്വവും നിഷേധിക്കുന്നുണ്ടാകും. അവരോട് ആദ്യമായി പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടത് ദൈവാസ്തിക്യത്തെക്കുറിച്ചാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിനൊരു

പരിമിതമോ ലൗകികമോ ആയ ഒരർത്ഥം കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആരെയും ‘ഇലാഹ്’ അഥവാ ആരാധ്യൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാൻ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. ‘ഇലാഹ്’ എന്ന പദത്തിന് പരമവും അഭൗതികവുമായ അർത്ഥമേയുള്ളൂ. പരിമിതവും ലൗകികവുമായ മറ്റൊരു അർത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു തന്നെ ‘ഹകം, വലിയ്ക്ക്, റബ്ബ്’ എന്നീ പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചതുപോലെ ‘ഇലാഹ്’ എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല.

സ്രഷ്ടാവുണ്ടെന്ന് അവർ അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ മാത്രമാണ് ആരാധ്യൻ എന്ന വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാൻ അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം അവന്റെ പരമമായ വിധികർത്തൃത്വത്തെയും രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തെയും സംബന്ധിച്ച് അവരെ ബോധവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധ്യൻ എന്ന ആശയം അംഗീകരിക്കുന്നവർക്ക് പരമമായ അർത്ഥത്തിൽ അവനെ മാത്രം ‘ഹകം, വലിയ്ക്കും, റബ്ബും’ മായി അംഗീകരിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടാവില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിലും ‘ഇലാഹ് അല്ലാഹു മാത്രം’ എന്ന ആശയത്തിന് വളരെ പ്രാമുഖ്യമുണ്ടായത്. ഇസ്ലാഹീ പ്രസ്ഥാനവും ഇലാഹിന്റെ ഏകത്വത്തിന് ഏറ്റവും വലിയ മുൻഗണന നൽകുന്നു. മറ്റു പല വിഭാഗങ്ങളും ആരാധ്യൻ അല്ലാഹു മാത്രം എന്ന അതിപ്രധാന വിഷയത്തെ പുറകോട്ട് മാറ്റിയിട്ട് വിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ തർക്കമില്ലാത്ത വിധികർത്തൃത്വത്തിന്റെയും രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിന്റെയും വിഷയത്തിൽ ചർച്ച കേന്ദ്രീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.